

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
 Stane za celo leto 15 L.
 » pol leta 8 »
 » četrt leta 4 »
 Za inozemstvo celo leto lir 40.
 Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
 Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 41

V Gorici, v sredo 25. maja 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglas se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straž.« — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Ri. v Piazzetta št. 18.
 Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
 Telef. int. št. 308.

Delo in kapital.

Vsi ječimo pod pritiskom kapitalizma, vendar je zelo težko natančno povedati, kaj je kapitalizem.

Včasih se misli s to besedo moderno gospodarstvo, kolikor se vrši v velikem, kjer treba zgradb, strojev, kupov sirovin, množice delavcev, za vse to pa veliko denarja. To še ni kapitalizem kakaj s kapitalizmom splošno mislimo nekaj slabega, nekaj socialno kvarnega, proizvajanje v velikem slogu in v velikih množinah pa še ni nič slabega, ampak samo po sebi nekaj dobrega.

Ker človek ne more stvariti iz nič, je jasno, da mora pridobivati stvarne dobrine le s pomočjo snovi. A prav tako jasno je, da človek ne more dobiti potrebnih dobrin brez dela. To velja še posebej za tovarniške, industrijske izdelke. Za te izdelke je treba, v tem smo si pač edini, snovi in dela. Če imenujemo snov in vse snovne pomočke kapital, potem moramo reči, da sta za gospodarsko življenje potrebna delo in kapital.

Zgolj gospodarsko sta oba enako potrebna in važna. Ne brez dela ni nič in ne brez kapitala. Ako pa pomislimo, da si mora velika večina ljudi z delom služiti vsakdanji kruh, z delom preživljati sebe in družino, se moramo s povsem človeškega vidika ozirati zlasti na delo.

Ako bi bili delavci obenem lastniki kapitala, ki ga rabijo pri proizvodnji, bi sploh ne bilo nobene težave. Kakor bi bil vsak lastnik obeh činiteljev proizvodnje, dela in kapitala, tako bi bil tudi lastnik proizvodov. Z zamenjavanjem bi dobil za te predmete še drugih reči, ki jih potrebuje. Toda v resnici ni skoro nikjer tako. Zgodovinski gospodarski razvoj je raztrgal delovno moč in kapital. Delavci imajo le delovno moč, kapital je lastnina drugih ljudi. Tako je nastalo silno težko vprašanje, koliko izdelka pristoji lastniku dela, a koliko lastniku kapitala. Ker se je ves moderni gospodarski razvoj izvršil pod gospostvom kapitala, je prevladala misel da je prvo kapital, zato kapital prvi zahteva svoj profit. Saj je vprav to značilno za kapitalizem v navadnem slabem pomenu besede, da je vse gospodarstvo urejeno na profit. Gotovo je v tem najbolj usodna in pogubna zmeta moderne dobe.

Mi lahko brez ozira na levo in desno rečemo, da pristoji prvenstvo delu. Še več. Ker je delo, kakor smo rekli, za veliko večino ljudi edino, kar jih more živiti, sledi iz pravice do človeka vrednega življenja, ki jo imajo vsi ljudje, splošna pravica, da jih delo živi. Ker pa ima človek tudi naravno pravico, da si ustanovi družino, mora biti ona pravica takšna, da jih delo z družino vred dostojno živi. To se pravi: delavcem gre na splošno vsaj tolik delež na izdelkih, da se morejo s svojimi družinami pošteno preživiti. Dokler se to ne godi, družba ni prav urejena, v njej vladajo nezdrave, krivične razmere. Zato mora vse naše delo stremeti po odstranitvi vseh socialnih krivic, po preureditvi človeške družbe.

Kaj se godi po svetu?

V noči od sobote na nedeljo je mlad 25-leten fant postal na mah najbolj slaven človek na svetu. Mladi letalec Karel Lindberg je preletel široki Atlantski ocean med New Yorkom in Parizom. Kar se ni še do sobote zvečer v zgodovini človeštva zgodilo, to je izvršil drzni mladenič s svojo železno voljo.

Popisovanje tega slavnega poleta sicer ne spada strogo v okvir naših političnih razgledov. Vendar moramo danes na tem mestu o njem nekaj povedati, ker polet čez ocean ni zgolj sportni dogodek prve vrste, marveč znači tudi novo dobo v zrakoplovstvu, ki združuje kontinente, ki jih je doslej ločil širni ocean. Učeno bi se dalo to povedati, da se Amerika geopolitično približuje staremu svetu. Danes, ko živimo s tako naglico, je nekaj še rekord, jutri pa je že stalno se ponavljajoči dogodek.

Znano je n. pr., da polet čez tečaj tudi nima namena postavljati le nove rekorde, marveč išče najkrajša pota iz vzhodne Azije v Ameriko. Tako bo tudi Lindbergov polet začetek novih prometnih zvez med Evropo in Ameriko.

Most med kontinenti.

Še danes se pišejo romani, ki v sanjarskih oblikah rišejo, kako grade tunel med Evropo in Ameriko. Tako berilo kaže, da si hoče človeštvo vse razdalje skrajšati na najmanjšo mero. Seveda je tak načrt prazna marnja. Saj je edina cesta med kontinenti ocean, ki nosi na svojem hrbtu moderne brzoparnike. Ti že preplovejo to pot v desetih dneh. A to je še prepočas. Človeštvo hoče hitrejšo brzino. V zrak so se uprli pogledi. Zrakoplovstvo se je jelo izpopolnjevati. Najprej v vojne namene, danes pa že tudi v prometne svrhe. Koliko cenejši in varnejši bo promet po zraku, ko se sredstva izpopolnijo. Zrak se bo v bližnji bodočnosti razpel ko most med kontinenti. Ta misel je skrivno gonilo vseh rekordnih poletov preko oceana. Že junija 1. 1919. je letalec Alcoq preletel Atlantski ocean med Irsko in Novim Fundlandom brez vmesne postaje. V 16 urah in 12 minutah je prebrzel 3400 kilometrov. Potem so se ti poskusi stalno ponavljali. Južni polovico oceana je preplul Španec Mello Franco. Dr. Eckenerjev nemški zrakoplov je tudi srečno premagal zračne višine nad Atlantikom. Italijan De Pinedo je pravkar na poletu preko oceana.

Najbolj drzni poskusi so se na začetku leta v maju. Vsi poznate že tudi iz »Straže« žalostno usodo francoskih letalcev Nungesserja in Colija, ki sta hotela priboriti lavo rike Franciji. Junaška moža objokuje že 14 dni stara vdova in drugega žena s štirimi nebogljenimi otročiči. Kljub temu svarilnemu zgledu so se na ameriški strani pripravljali. Znani ameriški letalec Bvrd, ki je z letalom plul nad severnim tečajem se pripravlja na ogromnem letalu »America«, da preleti ocean na najširšem mestu. Še eno letalo se pripravlja, da ponese slavo ameriških jeklenih živcev v svet. To je »Columbia« z letalcema Chamberlinom in Bertaudom, ki pa najbrže sploh ne bo od-

letelo, ker so se letalci in podjetniki poleta nekaj skregali.

Med tem, ko so se vsi ti z bobnami naznanili pripravljali na polet, se je nenadoma pojavil na newyorškem letališču Roosevelt-Field, »leteči norec« ali kakor so ga Američani nazvali

the Flying fool.

Ta »leteči norec« je 25-letni Karl Lindberg. Njegov oče je Šved, nemškega pokoljenja. Mati je učiteljica na nekem zavodu v znanem ameriškem avtomobilskem mestu Detroitu. Tu je rojstni kraj Lindbergov. Fant je nekaj časa obiskoval univerzo nato je pa šel v zrakoplovno šolo. Skušnjo je dobro prebil in je postal pilot na progi Chicago-St. Louis. Tu je že parkrat pokazal svoj izredni pogum. Štirikrat že se je moral s padalom rešiti iz letala. Nekoč je v višini 3500 metrov trčil ob drugo letalo, čez 6 mesecev se mu je v vrtočavi višini pokvaril motor in spet se je rešil s pomočjo padala. V svoji ožji domačiji so ga imeli za najbolj drznega letalca. Smatrali so ga pa tudi za najbolj srečnega, ker je iz vseh nesreč odnesel zdravo kožo. Ko je počil glas, da se pripravljajo najslavnejši letalci za preoceanski polet, so se zbrali v St. Louisu nekateri bogatini in dali zgraditi v Kaliforniji posebno letalo »Duh St. Louisa«, s katerim naj Lindberg poleti. Mladenič je bil brž pripravljen in je poletel iz Kalifornije na newyorško letališče. Ko se je majhno letalo vstavilo poleg velikih pripravljanih za daljni polet, so se kar smejali fantu, ki je dejal, da namerava iti po zraku v Pariz, sam s tem majhnim letalom. Njegova priproščina, ki je razodevala jekleno voljo, je pa brž osvojila srca vseh Američanov, ki so na mah videli v Lindbergu, »letečem norcu«, svojega narodnega junaka. Ko je v petek zjutraj švignil v zrak, ni nihče več dvomil, da bo premagal silovito razdaljo 5836 kilometrov v enem samem poletu.

36 ur med nebom in morjem.

Drzni letalec je poletel sam, z enim samim motorjem in z malo hrane za tri dni. Na krovu ni imel niti brezžičnega brzojava. Vse je stavil na eno karto: ali zmagati ali umreti. Poletel je najprej proti Novemu Fundlandu, kjer je zapustil kopno in švistnil z brzino 200 kilometrov na uro v ogromno prostranstvo zraka in morja. Letel je ko ptica po 49. vsporedniku.

Dva kontinenta sta od petka do sobote kasno proti polnoči drhtela za usodo mladega predrzneža. Vsem je še bila živo v spominu usoda omenjenih francoskih letalcev.

Pol New Yorka je bilo na ulici pred poslopji velikih dnevnikov, ki so s skioptičnimi aparati naznanjali, kje se letalec nahaja. Ko je zapustil Ameriško kopno, se je postalila ulice šele prava nervoznost. Naj se motor le malce pokvari ali naj oslabi letalec, ker nima nobene spremljevalca, je smrt gotova. Poročil pa ni nobenih, ker na krovu »Duha St. Louisa« ni brezžičnega brzojava. Le s Pariza so prihajala sporočila, kako se fran-

coska prestolnica pripravlja da Lindberga sijajno sprejme. Tisočglava množica je že v soboto popoldne drla na letališče Bourget poleg Pariza, da ne zamudi zgodovinskega trenutka, ko bo junaški letalec pristal. Dvomi in upanje na uspeh so se križali. Toda glej, čudež! Krog desetih in pol se opazi v višini majhna točka obzarjena od močnih reflektorjev. Lindbergovo letalo! V elegantnem loku se spusti na tla. Tedaj množica skoraj zbesni; nič ne pomaga cel polk vojaštva. Vsakdo hoče odrezati kosček od letala za spomin. Letalca samega skoraj zmečkajo v navdušenju. Dvignejo ga na rame in ga komaj skrijejo pred množico. Morajo ga preobleči v francosko uniformo, da ga odpeljejo v avtomobilu na ameriško poslaništvo in v hotel »Scribe« spat. Vsi navzoči se kar čudijo naivnosti in ravnodušnosti letalca, ki prav naivno pripoveduje o svojem poletu. Ko se Lindberg spočije sledijo kar po vrsti kot običajno: kope brzojavk, častitke, sprejemi, banketi, vsakovrstne ponudbe, častnikarji, sprejem pri predsedniku Doumerguju, ki odlikuje fanta z visokim odlikovanjem častne legije, pride tudi ponudba od nekega ameriškega varijeteja, naj se Lindberg pusti v varijeteju vsak večer kazati za 10 minut in za to bo prejemal tedensko plačo 25.000 dolarjev... In še posestnik varijeteja bo imel ogromen dobiček... Toda pustimo take in podobne podrobnosti, ki jih časopisje tako rado nudi svojim senzacije željnim bravcem. Dejali smo že, kar je danes le sportni rekord bo že jutri lahko stalna pridobitev. Lindbergov polet iz New Yorka v Pariz ne oriše le silovite borbe med človeškim duhom in naravnimi silami, marveč pokaže tudi na bližnji naravni razvoj, ki s tehničnimi sredstvi vedno bolj združuje svet v eno gospodarsko in politično celoto.

Okno v svet.

Zveza lig za Društvo narodov.

Širši javnosti je nemara še premalo znano, da obstojajo po vseh državah posebna udruženja, ki imajo namen širiti misel za Društvo narodov. Vsa ta udruženja tvorijo zopet Zvezo. Ta Zveza zboruje vsako leto. Letos se bodo zbrali predstavniki te zveze koncem maja v Berlinu na zborovanje. Tu bosta govorila Angleža Mapier in Dickinson o južno tirolskem vprašanju. Profesor Giannini, opolnomočeni minister in eden najbrihtnejših diplomatov Italije, ki je predsednik italijanske zveze, je na to pristal. Govorilo se bo tudi o razmerju Slovanov v Primorju.

Predsedniške volitve na Češkem.

Prihodnji petek bodo Čehi volili svojega bodočega predsednika. Masarykova izvolitev ni pri prvih volitvah prav sigurna. Nacionalni demokraci bodo postavili za protikaniddata drja. Kramara. Po dosedanjih ugibanjih bo Masaryk dobil pri prvih volitvah 273 glasov (predsednika namreč volijo senatorji in poslanci v skupni seji), proti bo pa imel 177. Tri petinska potrebna večina pa znaša 270 glasov. Potemtakem bodo morali Masarykovi pristaši res prav vsi biti navzoči.

Nemški katoliški blok?

Železni avstrijski kancler Seipel je že sestavil svojo novo vlado. To dejstvo in pa neki govor o združitvi Avstrije z Nemčijo sta povzročili pisanje v francoskih listih, da hoče Vatikan s to združitvijo ustvariti močan blok nemških katoličanov.

Volitve v Bolgariji.

V Bolgariji je volivna borba stopila v odločilno dobo. »Demokratska zveza«, kjer je tudi sedanji ministrski predsednik Ljapčev deluje s polno paro. »Stambolisti« delujejo s to zvezo, dočim nastopajo socialisti popolnoma samostojno.

Novo italijanske kolonije.

Londonski pakt od 26. aprila 1915., ki so ga podpisale Italija, Rusija, Anglija in Francija, določuje, da si sme Italija razširiti svojo po-

sest v afriških kolonijah, čim bi si Anglija in Francija razdelili nemške kolonije. »Popolo d'Italia« že piše v tem smislu, da mora Italija dobiti v Afriki vso zemljo do 13. vzporednika in tja preko saharske puščave do Tsadskega jezera. Na ta način bi se kolonialna posest Italije še za enkrat toliko povečala.

Ruski odgovor.

Govorili smo že o preiskavi angleške policije v ruski trgovinski komisiji v Londonu. Kot odgovor na to angleško delo je ruski trgovski minister Mikojan ukazal vsem ruskim zastopnikom v inozemstvu, naj brž prekinejo vse trgovske posle s tistimi državami, v katerih ni zasigurano svobodno poslovanje. Ves uvoz in izvoz naj se usmeri le v države, ki so v normalnih odnosih z Rusijo.

Mednarodni velesojem na Reki.

6. avgusta se bo otvoril na Reki tretji mednarodni velesojem. Že lanski in predlanski velesojem sta se dobro obnesla. Razstavile so tudi nekatere naše domače trdke in bile odlikovane. Letošnji velesojem bo pa menda še bolj populn.

Seznam javnih vod za goriško**pokrajino.**

V »Gazzetta Ufficiale« št. 114 od 17. maja 1927 v posebnem dodatku je bil objavljen seznam javnih vod za goriško pokrajino. Seznam javnih vod mora biti izločen na vpogled na prefekturi, mora biti tudi objavljen v prefekturnem uradnem glasilu in po en izvod mora biti izložen na vpogled občinarjem pri vsakem občinskem uradu. Tekom 6 mesecev po objavi seznama (17. maja) sme vsak interesent rekurirati proti temu, da je bila gotova voda vnešena v seznam javnih vod. Tekom enega leta, to je do 17. maja 1928, morajo posestniki pravic na javnih vodah zaprositi za priznanje svojih pravic. Prošnjo je treba vložiti pri Genio civile (Sezione autonoma) v Gorici.

Slaba obrt.

Lastniki kavarn v Budimpešti so na vlado poslali spomenico, kjer pravijo, da so tekom treh let zaprli v Budimpešti 200 kavaren. Tega da so krivi razni igralni klubi, kamor zahajajo prejšnji kavarniški gostje preigrati celo noč. Zato zahtevajo kavarnarji, da jim ne bo treba kavarn zapreti, da morajo biti kavarne celo noč odprte in da se morajo vsi igralni klubi zapreti.

Povodenj v Belgradu.

V soboto se je nad Belgradom utrgal oblak. Vsi spodnji deli mesta so pod vodo. Utonilo je tudi par ljudi.

Ženski šofer.

Po dunajskih ulicah se je pretekli teden pojavil prvi ženski šofer izvošček. S svojim vozom se je uvrstila med svoje moške tovariše. Pa jim je zaslužek temeljito skvarilo, ker se je vsak moški hotel le z njenim avtom voziti. Moški šoferji bodo prav gotovo kmalu naveličani svojega ženskega tovariša že zaradi prevelike konkurence.

»Plemeniti« sport.

Nekje na Poljskem so priredili boksarske igre. K temu surovemu suvanju s pestjo, ki je baje sport, je drlo vse kar leze in gre. Med igro je pa eden izmed boksarjev tako močno udaril svojega nasprotnika v srčno stran, da se je ta kar zgrudil in izdihnil.

Ciganska nadloga.

Češka vlada pripravlja nov zakon proti ciganom. Zato so dale povod zmeraj večje tatvine po južnem Češkem od strani ciganskih tolpa in pa celo ljudožrstvo, ki se je pojavilo med cigani na Slovaškem. Po novem zakonu bodo vse cigane spravili v posebna taborišča, kjer bodo morali pod nadzorstvom delati.

Tržne cene

dne 24. maja 1927.

Česen L 1 do 1.10 kg; šparglji L 3 do 3.60 kg; kisló zelje L 2 do 2.20 kg; repa 1 do 1.40 kg; korenje 1 do 1.20 kg; čebula 1 do 1.20 kg; pesa 1 do 1.20 kg; fižol navaden 1.70 do 1.80 kg; kóks 2.40 do 2.60 kg; solata 30 do 50 cent kg; krompir novi 1.30 do 1.40 kg; grah 1.40 do 1.50 kg; peteršilj 80 cent. do 1 L; radič 50 cent. do 2 L kg; špinača 80 cent. do 1 L kg; vrzote 1 do 1.20 kg; pomaranče 30 do 50 cent. komad; črešnje 1.40 do 3.40 kg; smukvice 7 do 8 L kg; limoni 1, do 20 cent. komad; maslo 15 do 16 lir kg; presno maslo 18 do 20 L kg; mleko 1 do 1.20 liter; jajca 40 do 45 cent. komad.

Polkovniku De Pinedu se je pripetila nezgoda.

Znani letalec De Pinedo, ki je hotel na svojem povratku v domovino, preleteti Atlantski ocean na črti Novi Fundland-Azorski otoki-Lisbona, je imel pri svojem držnem podvzetju najbrže nesrečo. Po uradnem italijanskem poročilu je odplul je Pinedo iz ameriške obali v ponedeljek 23. t. m. zjutraj in bil moral v ponedeljek v noči doseči Azorske otoke. De Pinedo pa do večerj zjutraj ni došel do cilja. Moral se je vsled teme ali vsled kake nepravilne pri letalu spustiti na morje. Ministrski predsednik Mussolini je že večerj zjutraj radiotelegrafičnim putem naročil vsem italijanskim ladjam, ki se nahajajo v tamošnjih vodah, naj hite vrlému letalcu na pomoč.

De Pinedo rešen.

Po zadnjih vesteh je De Pinedo res moral pristati na odprtem morju kjer ga je našla neka portugalska ladjica, ki ga je z letalom vred zapeljala v luko Fayal na Azorskih otokih na varno. De Pinedo in tovarišema se ni nič pripetilo ter so vsi zdravi. Rešitev neustrašenih letalcev ni vzbudila samo v Italiji, temveč v vsem svetu tiho in iskreno zadovoljnost po mučnih trenutkih pričakovanja.

DNEVNE VESTI.**Naročnikom in čitateljem!**

Radi jutrišnjega praznika izide prihodnja številka »Gor. Straže« šele v soboto. Toliko v vednost!

Kraljev obisk.

V torek na dan obletnice vojne napovedi je nj. v. kralj Viktor Emanuel III. prišel slovesno sprejet v Trst. Vrhovni poglavar države v katerem mora biti vtelesena vsa pravica, je prišel tudi med slovensko ljudstvo. Tudi ono je pozdravljalo vladarja, kakor že pred petimi leti, ponavljajoč isto prošnjo, naj bo vladar branilec vseh pravic Slovanov, državljanov Italije!

Potni listi.

Na prefekturi smo zvedeli, da bodo vse potne liste za inozemstvo smatrali za neveljavne, če bodo razrezani. Zgodí se namreč, da smatra kdo za potrebno, da strani razreže, ker se mu zdi nerodno razpenjati tisto celo harmoniko. Torej pazite!

Svetovna gospodarska konferenca.

V ponedeljek dopoldne je bila v Ženevi zaključna seja svetovne gospodarske konference. Svetovni listi poudarjajo, da je ruska delegacija dosegla velik uspeh, ker se je sprejel poseben sklep, ki se glasi, da smatra konferenca udeležbo zastopnikov različnih gospodarskih sistemov (tu je mišljena Rusija) za ugodno znamenje gospodarskega sodelovanja vseh držav. Angleži so se nekaj časa sicer temu upirali, potem so se pa le udali.

Sindakat prostih poklicev.

Pokrajinski sindikat je sestavil seznam vseh oseb, ki se smatrajo kot intelektualni delavci. Seznam je razobesjen do 31. maja na mestnem županstvu. Komur ni prav, da so ga v ta seznam vpisali, naj se zglaší pri mestnem tajništvu. Tako pravi obvestilo, ki nam ga je poslalo županstvo.

Samomor bo zločin.

Minister za pravde Rocco name-rava predložiti posebno postavo, ki bo samomorilce kaznovala kot zločince. Seveda bo to mogoče le, če bo samomorilec ostal pri življenju.

Blagoslovljene družine.

Mussolini je daroval po 500 lir dvema družinama Pavlicci iz Ferrare in družini tramvajskega sprevodnika Bruschiya, ki imata številne otroke. Prva ima 9 dečkov in 5 deklic. Druga pa ima v teku osmih let zakona štirikrat po dvojčke.

Zlato.

V državni zakladnici v Washingtonu imajo shranjenega za 4609 milijonov dolarjev zlata. Toliko te bliščeče kovine še ni bilo nikoli v blagajni tudi v Ameriki ne.

Predober dinar.

V Jugoslaviji je prišlo z novimi dolarskimi posojili precej dobre valute v deželo. Dinar je zato znatno poskočil. To pa nima ugodnih posledic za zunanjo trgovino. Zato je finančni minister dr. Markovič odredil, da se bodo posojila izplačevala le v dinarjih za en dolar 56.70 dinarjev in ne v dolarjih.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

Proti štirim zjutraj se mu je zadelo, da čuje nek šum. Brž vstane in opazi z vrha stopnic Daubrecqua, ki je šel doli na vrt.

Minuto potem, ko je odprl vrtna vrata, se je poslanec vrnil z neko osebo do vratu zavito v kožuh in jo je peljal v svojo delavnico.

Lupin se je za take slučaje že pripravil. Okna poslančeve delavnice so gledala na vrt; zato je Lupin privezal na balkon lestvo iz vrvi in se spustil po njej nizdol do iste višine z oknom. Okna so bila okrogla in zaprta s polkni. Med polkni je bila pa še tolikšna odprtina, da Lupin sicer ni ničesar slišal, pač pa lahko vse videl. Najprej je opazil da je zavita oseba neka ženska; še mlada, čeprav so bile med njenimi lasmi sive nitke. Bila je stasita in oblečena s preprosto okusnostjo, po obrazu ji je bila razlita tiha melanholija.

»Kje za vraga sem jo že videl?« se vpraša Lupin.

Stala je ob mizi in mirno poslušala Daubrecqua. Ta je tudi stal in

ji z vso silo nekaj prigovarjal. Sicer je imel hrbet obrnjen proti oknu, a Lupin ga je lahko videl v obraz v zrcalu na nasprotni steni. Naravnost vstrašil se je, ko je videl, kako brutalno in divje je zrl na obiskovalko. Njej je bil ta pogled očividno zopern, ker je povesila oči. Tedaj opazi Lupin, da polzijo ženski solze po licu.

Ali so bile solze krive, da je Daubrecq zgubil mirno kri? Z naglo kretnjo je privel žensko k sebi. Ona ga pahne od sebe. Po kratki borbi začneta silovito govoriti drug proti drugemu. Nato je odmor. Daubrecq se usede z zaničljivim in zlobe polnim pogledom. Potem začne spet govoriti in tolče vmes s pestjo po mizi.

Ona se ne gane več. Ugajala mu je, ko je tako ponosito stala, ne da bi sploh pogledala poslanca. Lupin ni trenil z očesom, tako ga je vezala njena energična in otožna postava. Pa zaman se je trudil, da bi se spomnil, kje je že to žensko srečal. Zdajci opazi, da je obrnila glavo in dvignila počasi desno roko. Roka je spolzela na rob mize, kjer je stal vrč za vodo s pozlačenim steklenim zamaškom. Previdno otiplje roka zamašek, potem ga pa

brž postavi na svoje mesto. Bržko ne ni bil pravi.

»Oj vranča,« meni Lupin, »tudi ta ima poželjenje za zamaški.«

Toda ko je pogledal spet obiskovalko, se je kar začudil njenemu spremenjenemu obličju. Jeza in besnost se je odražala na njem. Njena roka je skrivaj iskala med papirji na mizi in se bližala počasi bodalu, ki se je svetilo. Nervozno pograbi za ročaj.

Medtem Daubrecq živahno nadaljuje. Roka se počasi, počasi dviguje za njegovim hrptom in Lupin je videl, kako so njene oči bile vprte v tilnik sovražnikov.

»Neumnost boste počeli lepa gošpa,« si misli Lupin pri sebi. In že mu je prišlo na um, da bi bilo zanj in za Viktorijo najbolj zdravo, če čimprej zapustita to hišo. Ženska se je nekaj obotavljala, potem je pa zamahnila.

Bliskovito se Daubrecq dvigne in zgrabi še v zamahu žensko za členke.

Prav čudno, nič ji ni očitil, tudi presenečen ni bil, marveč je le skomizgnil ko človek, ki je večkrat v takih nevarnostih pa jim vedno uide.

Ona je spustila orožje, skrila glavo med roke in se bridko zjokala.

Med tem stopi on še enkrat k njej in ji nekaj besno prigovarja. Ona odkimava z glavo in ko on še ne neha, udari ona z nogo ob tla in zavpije tako na glas, da je lahko tudi Lupin slišal:

»Nikoli... nikoli...«

Tedaj je on brez nadaljnih besed vzela njen kožuh in ji ga ogrnil, ona si je pa zakrila obraz s pajčolanom. Nato jo je spremljal ven.

»Prav neumno, da ne morem slediti tej skrivnostni dami,« meni Lupin.

Vendar pa si je bil v eni točki na jasnem. Poslanec Daubrecq, ki je sicer tako mirno in redno živel, je sprejemal ponoči, ko ga policija ni več nadzorovala, obiske. Viktoriji je naročil, naj ukaže dvema njegovim ljudem, naj bodo par dni na preži. On sam tudi ni šel naslednji večer v posteljo. Kot v pretekli noči je slišal proti štirim neki šum. Daubrecq je zopet nekoga sprejel. Lupin spleza brž po svoji lestvi navzdol in opazi skozi okno nekega moža, ki je ležal pred Daubrecquom na tleh in krčevito jokal.

(Dalje.)

Pravica manjšin.

Kadar se iz vrst narodnih manjšin začuje zahteva po svobodnem kulturnem razvoju, se često oglašajo nasprotni glasovi. Ti se vprašujejo: Koliko pa je pripadnikov narodne manjšine, ki si upajo s svojo zahtevo rušiti edinstvo narodnega značaja v državi? Tako se sprašujejo ljudje, ki ne vedo za temeljno načelo, da velja zahtevek po neoviranem kulturnem razvoju za vse narode ne glede na njih število. Besedičenje o številkah spada v srednjeveško pojmovanje prava. Prav tako tudi nima ne eden večinski narod pravice zgolj na temelju svojega števila ovirati kulturno svobodo še tako majhne manjšine.

Poglejmo, kako dva prosvitljena odlična češka državnik pojmujeta kulturno svobodo manjšin. Češkoslovaški poslanik v Berlinu dr. Franc Chwalkovsky je napisal za veliko noč v uglednem berlinskem dnevniku »Vossische Zeitung« sledeče: »Pravica Nemcev v Češkoslovaški, da se priznavajo k nemški kulturni skupnosti, je njih neoporečna kulturna pravica. Manjšinsko vprašanje ne loči večinskega in manjšinskega naroda, marveč jih še druži. Demokracija ne zametuje narodnega čuta, marveč ga še povzdigne do plemenitejšega. Nacionalist v pravem pomenu mora vedno spoštovati samobitno življenje drugih narodov. V tem se srečuje z osnovno idejo demokratov.«

Take so besede uglednega evropskega moža, ki jih vsak pripadnik katerekoli narodne manjšine z veseljem podpiše.

Se bolj določne in tehtne so pa besede češkoslovaškega prosvetnega ministra Hodže, ki jih je nedavno govoril v praškem parlamentu: »Mi smo trdno odločeni,« je poudaril minister, »rešiti manjšinsko vprašanje na tak način, da bomo služili koristim države in manjšine. Abotna je misel, da bo trajal okoli manjšinskega vprašanja večer boj, ki nima konca. Do pravega sožitja pridemo, če spoznamo temeljno resnico, da ne smemo drugemu narodu niti ene duše ukrasti!« Minister Hodža pa ni ostal le pri besedah marveč tudi pripravlja poseben načrt za samoupravo nemškega šolstva na Češkem.

Iz zgornjih izjav se vidi, da ideja o pravici, posebno glede svobodnega kulturnega razvoja narodnih manjšin, zmaguje. In mora prodreti do cilja, ker je to naravni zakon, ki se mu zamaš upira še tako strastna človeška sila!

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

To poročilo sem izdeloval skoro dva tedna, toda če bi ga bil moral pisati sam, bi bil rabil mesec dni. Oddal sem ga v krasnem rokopisu moje žene, ako se ne motim 23. feb. 1909 v prisotnosti barona Frideriksa, ministra na ruskem carskem dvoru, ki se je neobičajno zanimal za moje razloge, da je aneksija Bosne za slovansko stvar pridobitev pod pogojem, da vodi Rusija mesto pravoslavne ali teritorialne politike slovansko narodno politi-

ko ki je v bistvu politika kmečke demokracije. Razložil sem to naziranjem kratko tudi ustmeno, a zlasti sem prepričevalno govoril o brezglavi in strašni nevarnosti za Rusijo (radi notranje revolucije), če se radi Bosne zaplete v vojno. Baron Frideriks je vstal, mi dal roko in rekel »Vse to hočem še danes povedati carju. Rusija bo aneksijo priznala in radi aneksije ne bo prišlo do vojne.«

Mislil sem, da sem s tem dosegel glavni namen svojega potovanja v Rusijo, toda na prigovarjanje ruskih prijateljev sem ostal v Parizu do konca marca. Med tem sem imel v Moskvi predavanje, za katerega so me naprosili nekateri vseučiliški profesorji. V mojo srečo je govoril pred menoj general Volodimirov, bivši profesor na vojni akademiji v Petrogradu, ki je označil hrvatsko Seljačko stranko v svojem enournem govoru za najizrazitejšo demokratsko stranko. Sredi njegovega predavanja je vdrila v dvorano dvajsetorica Srbov s krikom: »Doli z Avstrijo! Doli z aneksijo! Doli z Radićem!« Srbi so se navalili naravnost na govorniški oder, pač v misli, da sem jaz na tribunah. Če bi me bili tam našli, Bog ve, kaj bi se bilo zgodilo. Jaz sem bil pa med občinstvom in general Volodimirov je enostavno odredil, da se nedostojni mladeniči odstranijo in da naj se strogo pazi, da se ne povrnejo v dvorano. Tako sem lahko nemoteno imel svoje predavanje: »O položaju in nalogi 40 milijonov neruskih Slovanov.« Predavanje sem začel z opisom zlate Prage in Čehov, nadaljeval sem s Carigradom ter z Bolgari in Srbi, potem sem razpravljal o poznanskih in galiških Poljakih ter sem zaključil z Donavo, Jadranskim morjem in Hrvati. Uspeh predavanja je bil izreden in so mi poslušalci ob koncu ploskali deset minut.

Po predavanju se je vršil zelo živahen sestanek v neki znani moskovski gostilni, katerega se je udeležilo par sto ljudi, sami najodličnejši moskovski razumniki.

S tem predavanjem sem dosegel, da se nihče ni več oziral na podlo kleveto, da je mene poslal v Rusijo takratni avstrijski zunanji minister grof Aerenthal ter da sem šel v Rusijo po »avstrijski ministrski se-

Oj ta vojaški boben!

Slovenski fantje l. 1907. pri 1. pešpolku v Sacile pošiljajo pozdrave staršem, bratom, sestram, znanecem in prijateljem, posebno pa našim dekletom, od katerih pa dobimo malo pisem: Kaučič Angel, Lipa pri Komnu; Rogelja Karl, Vojšćica pri Komnu; Cotič Joško, Plače pri Sv. Križu; Smrdel Maks, Sv. Peter na Krasu; Ziberstein Franc, Rakodova, Sv. Peter; Tavčer Josip iz Zagajca pri Komnu; Stepančič Vinko, Temnica pri Komnu; Trampuš Jožef, Kostanjevica.

»Goriška Straža« v vsako hišo!

Kaj je novega na deželi?

Biljana.

V nedeljo 15. t. m. smo doživeli zopet enkrat prav slavnosten dan. Tukajšnja Marijina družba je imela sprejem novih članic. Da bi bile temeljito poučene v tem, so imele pretečeni teden duhovne vaje, katere so trajale 3 dni. Prihital je iz Gorice preč. g. dr. Brumat ter imel vsaki dan po dva govora — kateri nam ne pojdejo nikdar iz spomina.

Že na vse zgodaj in večkrat med dnevom so zvonovi z ubranim pritrkovanjem oznanjali slavnost dneva. Popoldan ob 4. uri so prihitele družbenice iz Gradnega z njihovim jako dobrim voditeljem na čelu v biljansko župnišče, kjer je že bila zbrana domača Marijina družba. Z navduševalnimi besedami je prednica pozdravila novinke, nakar se je razvil med pritrkovanjem

zvonov in petjem družbenic krasen sprevod v spremstvu sedmero duhovnikov v cerkev.

Nikdar nam ne pojde iz spomina trenotek, ko je sprevod vstopil v cerkev z Marijino zastavo na čelu, ko so orgle pod spretno roko organista zadonele, ko je pevski zbor deklet zapel: »Pri Tebi, o Marija, zbrane« in ko so se belooblečene družbenice — vse mlade, čvrste in življenja polne — uvrstile krog oltarjev in krog kipa presv. Srca Jezusovega, ki stoji sredi cerkve z razprostrtimi rokami kakor da bi hotel reči: »Oj le pridite k meni, ljube deklice, moje Matere čistilke!« — Bil je v resnici srce ganeč prizor.

Po vznešenem govoru preč. g. župnika iz Kojškega se je vršil sprejem novink po predpisanem obredu. Po končani slovesnosti so se dekleta razšla — pač z lepšimi vtisi in spomini kot one, ki se krog polnoči in še pozneje vračajo po razdrapanih cestah s težko glavo in še vse težjim srcem s plesišč.

Za vse to se moramo predvsem zahvaliti našemu predobremu prijatelju mladine preč. g. župniku Josipu Kosu, kateri z vso le njemu lastno vnemo in odločnostjo vodi našo mladino preko vseh ovir k boljšemu in treznejšemu življenju.

Cerkljanske novice.

Tovarna šivalnih strojev »Singer« je po svojem zastopniku g. Srečku Bajtu iz Idrije priredila tukaj tritedenski tečaj za umetno vezenje s pomočjo šival. stroja. Tečaja se je udeležilo 23 udeleženk iz Cerkna in okolice. Poučevala je gđ. Hanica Velikanje iz Idrije. Upehi tečaja so bili zelo zadovoljivi, kar je razvidno iz izdelkov, kateri so bili po končanem tečaju razstavljeni. Videli smo razne fino izdelane namizne prte, zavese, podzglavnike v različnih niansah in bojah, kakor tudi pčče in avbe za narodne noše. Vodstvu tečaja vse priznanje. Naj bi se ta tečaj, — ki je velike važnosti za izobrazbo naših šivilj, kakor tudi drugih deklet, — drugo leto ponovil.

Zadnji teden smo imeli zelo spremenljivo vreme. Naš Porezen je imel večkrat sneženo odejo; v dolini je bila pa slana, katera je zelo škodovala fižolu in krompirju. Vse kaže, da nam je pričakovati tudi letos le slabe letine, kakor že par let zaporedoma.

Drežnica.

V nedeljo 15. maja nas je obiskal cerkveni zbor iz Šebrelj. Ta nedelja nam ostane v spominu. Vsi pevci so zjutraj pristopili k obhajilni mizi, potem pa pri maši in popoldanskih šmarnicah tako ubrano prepevali, da smo morali biti vrlim pevcem in pevkom res hvaležni.

Uhanje pri Ajdovščini.

(Slovo.) Pri svojem odhodu z družino v Jugoslavijo se nisem mogel osebno posloviti od vseh, zato še enkrat pozdravljam vse prijatelje, znance in rojake in jim želim vse dobro. *Emil Pipan, posestnik.*

Modrejce.

V soboto 7. t. m. je umrl g. Jožef Valentinčič. Bil je tihega in veselega značaja ter je potrpežljivo prenašal svojo bolezen do zadnjega. Naj mu bo lahka domača zemlja, katero je ljubil! Ostale pa, katere je vzgojil v prave krščanske otroke, naj Bog tolaži radi velike izgube!

Naj omenim tudi, da nismo vaščani nič kaj zadovoljni za ponočno delo nekaterih fantov. Nihče ni zadovoljen, da se mu dela škoda, ravno tako bi tudi oni ne bili. Čudno se mi zdi in tudi drugim, ki vedo, da so nekatere žene, ki čitajo pohujšljive knjige in so jih širile toliko časa, da so prišle v roke nedorasli mladini, ki jih seveda v veseljem čita in širi. Ali je to vzgoja otrok? Želim, da dotična knjiga hitro izgine iz rok našega narašča-

ja! Kje ste možje? In naj še povem, da naši možje, ki imajo nekaj pod klobukom, niso toliko zadružni, da bi ustanovili lastno mlekarno. Zganite se! Naj posvarim še šoli odrasle otroke, naj bodo bolj mirni po poti in naj puste tuje ljudi na miru. Kje je vaša vzgoja? Naj končam za danes, da ne bo komu dolgčas, pa v prihodnje še.

Opazovalec.

Volče.

Posebnih zanimivosti pri nas ni, a vendar se tu pa tam kaj dogodi, kar bi lahko v »Straži« čitali, pa ni ga, ki bi poročal. Smo molčeci.

Zato evo par novic četudi zastarelih. Nove zvonove smo dobili. Blagoslovil nam jih je preč. gosp. dekan tolminski na tiho nedeljo. Veseli smo bili lepe slovesnosti in s ponosom smo gledali na lepe zvonove obdane od botrov in botric ter od belo oblečenih deklet in Mar. družbe na okusno okinčanem prostoru za cerkvijo. Še bolj veseli smo bili, ko so nam za veliko noč prvokrat zapeli. Da bi nam dolgo peli srečo in blagoslov z nebes.

Pot od Pršeta do vasi širijo. Delo bo kmalu končano. Je bilo vsaj nekaj zaslužka v teh tako mizernih časih. Škoda da ne zasadijo še drevoreda. To bi bilo »nobel« za kratkokrilske pare, ki se ob temnih večerih tako radi sprehajajo po njej, posnemajoč mestno promenado. Gospod na prižnici se jezi na take »gopodične«. To malo zaleže. On je »kmečkih« nazorov, mladina hoče »napredovati« in se rada po široki cesti sprehaja.

Pred vojno smo imeli nočnega čuvaja. Tudi danes bi bil potreben, da bi nekoliko na prste gledal preglasnim vasovalcem, pa bi tudi videl, kje pečejo ukradene kokoši.

6. maja je praznovan naš č. gosp. župnik desetletnico mašništva. Častitamo! Bog daj, da bi še mnogo let deloval med nami s takim ognjem kakor dela sedaj. Vsi ga imamo radi, moramo mu biti iz srca hvaležni za preobilen trud, ki ga ima z nami. Prosimo ga, naj se nikar ne ozira na tistih par godrnjačev in tistih par fantalinov, ki so se drznili ob belem dnevu ga napadati. Vsi se zgražamo nad tako nesramnostjo. *Vaščan.*

Idrija pri Bači.

Marsikaterikrat vidim dopis iz naše vasi v »Straži«, toda kako živimo in v kakih stiskah se nahajamo ne pove noben dopis. Zato moram jaz sporočiti o našem delu, ter o — naši slogi.

Akoravno je bil naš prehod čez vodo že neštetokrat opisan in popisani, moram tudi jaz s tem začeti. Sedaj je napravljenih več čolničev, za prevoz. Le to je škoda, da so ti čolniči napravljeni samo za te, kateri so jih naredili. To pa za to, ker so v naši vasi tako prijateljski, da družega ne prepeljejo čez vodo. Dogodil se je že slučaj, da je šel kdo drug po delavce od lastnika čolniča, a to ni bilo prav gospodarjem. Pač obsodbe vredno! Večina vaščanov je, kateri nimajo niti pedi svojega sveta ob vodi, da bi napravili vsak svoj prehod. Z drugim čolničem ne smejo. Na drugem svetu tudi ne smejo pristati, tako hočeš ali nočeš, morajo eno uro okoli.

Toda ne samo med odraslimi, ampak tudi med mladino, da celo med nedoraslo mladino, se je razpasla ta grda navada. Odrastli jih še uvajajo v sovraštvo med sosednjimi otroki, zlasti pa nad ubožnejšimi. Sramota! Otrokom bi se še sanjati ne smelo, da je prepir in sovraštvo na svetu. A otroci so še veseli tega, seveda v svoji otročji pameti ne razsodijo, kaj je prav in kaj ne. — Starši! podučite svoje otroke, da se bodo tudi napram ubožnejšim obnašali uljudno, saj tudi kdor nima nič je vendar-le človek.

Par misli o soškem kraju in ljudstvu.

V par stavkih hočem tu orisati in podati čitatelju živo sliko tega skalnatoga, idilskega in predvsem romantičnega kraja. Mnogokje sem naletel na osebe, ki so mi pripovedovale o običajih in navadah, ki so se tu globoko vkoreninili.

Kako trdno je v svojih nazorih in kako sveta je njemu tradicija nekdanjih dedov, nam jasno in prepričevalno kažejo gotove verske trditve in prepričanja, ki jih je skoraj v testamentu podedovalo od nekdanjih očetov. A mnoge te tradicije segajo daleč tja v stoletja, v dobo, ko se je naš rod komaj tu naselil in je bil še ves prevzet od prirodnih pojavov, ki so mu vcepile globoko v dušo pečat raznih strahov.

Ni čudno to, če se še danes dobijo stari ljudje, ki vam govorijo na dolgo in široko o strahovih, ki imajo svoj izvor ravno izza onih paganskih časov. Tu pa tam sem že večkrat prišel v dotiko z ljudmi, ki so mi pravili, kako so videli ponoči hoditi sence mrličev, ki so z ljudmi celo govorile in nenadoma izginile v noč, neznano kam. Drugi zopet govore, kako so opazili skakati po skalovju ponoči luč, češ, da to »daje spomin« in ne bo dolgo, ko bo na istem mestu (kdo) prišel ob življenje. Pridemo v družbo starčkov in tem ne bo zmanjkalo hitro govorjenja. Pripovedovali bodo, kako so videli jahati »farce«, ki so povzročale velik šum in ropot. Nešteto takih slučajev bodo pravili in še vam ne dopovejo vsega.

Ni čuda torej, ako se v teh krajih splošno ženski spol in tudi kak »hlačar« boji v polnočnih urah iti sam na prosto.

Sicer pa je to ljudstvo krepko in zdrave korenine. Življenski boj, boj za obstanek mu nalaga težka bremena, ki pa ga telesno zelo utrudijo. — Seve, da so s težkim bremenom, enako obložene tudi ženske, ki često opravljajo pretežka in prenaporna dela, a poleg vsega tega vršijo še vzvišeno materinsko nalogo. Ženske prejšnjih rodov so v resnici tekmovalce z možem. Šle so v gozd s sekiro in spravljale drva na dom, na polju kosile travo istotako z možkim, vlačile na senih in vozovih težka bremena. Vendar pa so bile kjub prenapornega dela, čvrste in zdrave.

Nič se ne smemo torej čuditi Ložanom, ker imajo toliko Sočank, saj so delavne, lepe in zdrave. Ako bi naložili na vsako Sočanko, ki se poroči iz občine ven le 50 L »daca«, bi postala soška občina ena najbogatejših v naši deželi.

Da, delavno pa je to ljudstvo. Nima obširnih in rodovitnih polj in zadovoljiti se mora s koščkom vbove »gmajne« in male njivice, ki mu daje najglavnejšo hrano — krompir. Ker pa se s samim krompirjem ni mogoče preživeti, je poleg krompirja v tem kraju glavna hrana — polenta, a to je treba kupiti s težko prisluženim denarjem. Tega pa prinaša drobnica, reja ovc in koz. Poslednja je glavno sredstvo, ki drži gospodarja priklenjenega pri bajti. Vse leto se je treba truditi, se plaziti za živino po strmih in nevarnih pečinah ter spravljati posamezne šopke gozdne trave v vreče, da se s tem preživi čreda čez zimo.

Iz tega se da jasno sklepati, da so tu zelo neugodne gospodarske razmere.

Mladi svet je povsem drugačen. V času mojega bivanja v tem kraju, sem imel ugodno priliko spoznati njegovo dušo.

Spoznal sem ta mladi rod in izpovedati se moram že na tem mestu, da mi je zelo všeč in drag. Preprosti fantje so, a v njih se

skrivajo različni naklepi, ki niso prav nič v zvezi z onim egoističnim mišljenjem, kakor se ponekod opaža. Z njih obrazov sem bral prijaznost in skušal osebno pravo bratstvo med njimi, katerega nikjer, niti med soobčani, nisem užival v taki meri.

Niso vsak zase in ljubijo družbo, v kateri so do skrajnosti prijazni in se vedejo nadvse dostojno. Žal edino, da so precej vdani kar tanju (?) Vendar pa upam, da pridejo sami kmalu do spoznanja in opustijo to razvado.

Žal, da je težavno ustanoviti, kako prosvetno organizacijo, ker so hiše tako raztresene. Ljudstvo je silno željno dobrih knjig. Bere sicer že dosti, a ljudska izobrazba terja več. Temu je treba odpomoči.

Jaz.

Pozdravi iz Francije.

Najlepše pozdrave pošiljamo svojim staršem, bratom, sestram, sorodnikom, fantom dekletom in naši priljubljeni »Goriški Straži«. Želimo vsem vesele binško praznike. Mlakar Andrej iz Bače pri Podbrdu, Mlakar Franc in Marja iz Bače pri Podbrdu, Kosmač Karel Labrnje. Torkar Anton Porezen, Dakskobler Anton Porezen, Žafran Jakob Kal, Kemperle Ivan iz Bače pri Podbrdu.

Darovi.

Za Sirotišče: G. Franc Klanjšček — Cerovo — 2 liri.

Za Goriško Mohorjevo družbo: T. Ivan Mercina — Gorica — 70 lir. Vivant sequentes!

Ljudska posojilnica v Mirnu

bo imela svoj

REDNI OBČNI ZBOR

dne 6. junija t. l. ob 3½ popoldne v svoji pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev računa za leto 1926.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi odbor.

VABILO

na

REDNI OBČNI ZBOR

»Kmečke hranilnice in posojilnice« v Rodiku, ki se bo vršil v nedeljo dne 29. maja t. l. ob treh popoldne pri g. Jožefu Čebohinu (Francu).

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev računskega zaključka ter prečitanje revizorskega poročila za l. 1926.
3. Volitev enega člana načelstva.
4. Slučajnosti.

V slučaju nesklepnosti se bo vršil dne 5. junija t. l. ob isti uri in na istem mestu drug občni zbor, ki bo v smislu pravil sklepal ne glede na število navzočih članov.

Iščem službo kot organist in pevovodja na deželi. Naslov pri upravnistvu.

Na prodaj je na Šentviški gori malo posestvo obstoječe iz hiše in hleva, ter njiv in travnikov, na katerem se lahko redi dve glavi goveje živine in enega prešiča. — Proda se pod ceno radi izselitve. Naslov prodajalca se izve pri županstvu na Šentviški gori, pošta Slap ob Idriji.

Na Slapu ob Idriji, 4 km od žel. postaje Sv. Lucije, je po ceni na prodaj hiša obstoječa iz 7 sob, kuhinje in prostornih kleti. K hiši spada zelenjadni vrt; studenčna voda in 5 ha bukovega gozda. Hiša stoji ob cesti in je pripravna za vsako obrt. Več se izve ravno tam v hiši št. 99.

Naznanilo in zahvala.

Potrjim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je naš preblagi oče, stari oče itd. gospod

Jakob Maraž,

trgovec in posestnik,

dne 20. t. m. ob 2.15 zjutraj previden s sv. zakramenti po dolgi mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal. Pogreb predragega pokojnika se je vršil dne 21. t. m. ob 5.30 pop.

Ob tej priliki se pristočno zahvaljujemo vsem blagim osebam, ki so se udeležile v tako obilnem številu pogreba; posebno se še zahvaljujemo preč. gospodu vikarju Fr. Švari, domačemu društvu »Čitalnici« in njegovemu pevovodji g. Izidorju Mermolja za ginljive žalostinke ter vsem, ki so v težkih dnevih z nami sočustvovali. Bog vsem stotero poplačaj!

Urtožba, dne 23. maja 1927.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Ob prerani smrti preljubljenega soproga, očeta, sina in brata

Angela Medveščka

se najsrčneje zahvaljujemo vsem, ki so nam ob času bolezni in smrti na kakršenkoli način pomagali. Nepozabne nam ostanejo usluge gospoda Boltarja. Pevskemu društvu za ginljive žalostinke, prečastitemu duhovniku, vsem darovalcem cvetja in spremljevalcem na zadnji poti iskrena zahvala.

Ljubljana - Deskle, dne 20. maja 1927.

Žalujoči ostali.

Posestvo za 7 mernikov setve je vsled odpotovanja na prodaj po jako nizki ceni. Posestvo je arondirano, četrt ure od hiše je lep gozd. Prodaj z vsem inventarjem, 2 kravama in prešičem in raznim gospodarskim orodjem. Na posestvu se nahaja 74-letni starček, katerega je treba prevzeti, zato je posestvo na prodaj za polovično ceno. Pojasnila daje lastnik A. Trojar, Piedicolle št. 34.

Na prodaj je dobro ohranjen orkestrion. Na ogled je v gostilni Bačič v Sempasu.

V PTUJU IN OKOLICI

so takoj na prodaj:

1. Dvonadstropna stanovanjska hiša v Prešernovi ulici št. 27, z dvema stanovanjskima hišama na dvorišču (9 stanovanj, 13 sob) in drugimi manjšimi poslopji drvarnica, pralnica in vrtna hišica, vsa zazidana ploskev 338 m². Poleg hiše stavbišče, zemljišče in vrt v izmeri 1043 m² ter lasten vodnjak.

2. Enonadstropna vila v Vičavi, št. 50/I. oddaljena od Ptuja 15 minut z zidano teraso, zazidana ploskev 196 m², poleg vile vrt in zemljišče 3224 m² 6 sob, lasten vodnjak.

3. Pritlična hiša v Vičavi, št. 24 štiri sobe, zazidana ploskev 51 m² z vrtom, vinogradom in njivo v izmeri 4554 m².

4. Pritlična hiša na Zg. Bregu št. 38 s parcelo 3213 m².

Zelo ugodni plačilni pogoji!

Del kupnine ostane lahko vknjižen. — Ponudbe sprejema in pojasnila daje odvetniška pisarna dr. A. Remec, Ptuj, Minoritski trg.

Na prodaj je posestvo v Zakrižu pri Cerknem, obstoječe iz hiše, hleva, kozolca in sušilnice za sadje, 4 njiv, sadnega vrta, 3 travnikov, 3 gozdov v skupni meri okoli 14 hektarov. Natančna pojasnila daje lastnica Ana Klavžar, Zakriž 26, p. Circhina.

Vsem interesentom naznanjam, da sem začasno do konca tega meseca znižal cene posnemalnikom »Diabolo« za 10%. Izrabite priliko in požurite se z nakupom! — Just Ušaj, Gorica.

Zaloga vina, belega in črnega, raznih vrst kakor tudi kraški teran iz lastnih vinogradov po zmerno nizki ceni, se dobi pri Pircu Jož. v Gorici, ulica Formica št. 1. (tik Korna).

Na prodaj je hiša v Tolminu obstoječa iz 3 sob, kuhinje, podstrešja in koščka vrta pri hiši. Cena je 15.000 lir — z vsemi občinskimi pravicami. Natančne podatke daje Neža Kavčič v Tolminu št. 30.

BOTRI! POZOR!

Raznovrstna darila za birmo po najnižjih cenah, dobite pri domačinu ALBERTU MARCU, urarju in zlatarju v Ajdovščini št. 17. Prihranite na času! Prihranite na denarju!

Zdravnik kirurg

dr. T. Müller

je odprl svoj ambulatorji v ulici Garibaldi

(prej Teatro) št. 12 I nadstr. sprejema od 11-12 in 5-6 ure.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

Teod. Hribar (nast.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Kaymann, vsako vrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!